

The missing lingo

Aforismer • epigrammer • essays

Af samme forfatter

- ⌘ Maxima Amour – *kropsformernes filosofi* (2016, 2020)
- ⌘ Søren Kierkegaardrariteter – *nye vink til filosofien* (2016, 2020)
- ⌘ Værensfilosofiske kilder: *Diogenes • Stirner • Nietzsche • Heidegger • Sloterdijk* (2016, 2020)
- ⌘ Liebhaverloven (2016, 2020)
- ⌘ Filosofiks – *idehistorisk udviklingsspil* (2016, 2020)
- ⌘ Klaviatur til teknologi- og videnskabsfilosofi (2016, 2020)
- ⌘ Pædagogisk filosofi og finesse (2016, 2020)
- ⌘ Idéhistorien: Tekne-logi • Tid • Tænkning (2019)
- ⌘ Heideggerkuriosa – *sort tænkning?* ♥ (2021)
- ⌘ Köngehuset – *en prekær idéhistorie* • Essays (2021)
- ⌘ Minima amour – *annekser til kroppens filosofi* (2021)
- ⌘ Køn • latter • tænkning (2021)

Bøger fra Liebhaverbog.dk

Ulrik Huusom

.

The missing lingo

Aforismer • Epigrammer • Essays

Liebhaberbøger

Ulrik Huusom
The missing lingo. Aforismer • epigrammer • essays

Copyright © Ulrik Huusom og Forlaget Liebhaverbøger, 2021

Omslag: Ulrik Huusom
Baggrund: forlæg v./Rawpixel

ISBN 978-87-93577-16-9

1. udgave, 1. oplag, 2021
Tryk og indbinding: ScandinavianBook, LaserTryk, Aarhus
Papir: Inkjet-Silk 130 g

The missing lingo medtager del 3.2 fra e-bogen *Englelige næsestyvere* og hovedteksterne fra hhv. *Filosofisk veto* og *Orangeadebogen* (© Ulrik Huusom, Liebhaverbøger, 2016)

Forlaget Liebhaverbøger
www.liebhaverbog.dk

Alle rettigheder forbeholdes. Mekanisk, fotografisk eller anden gengivelse af eller kopiering fra denne bog, er ifølge ophavsretsloven kun tilladt inden for begrænsningerne i overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. Enhver anden udnyttelse er uden forlagets skriftlige samtykke forbudt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Undtaget herfra er uddrag i forbindelse med anmeldelser.

Indhold*

1. del: Englelige næser	
• Økofilosofi	7
• Følelser transformeret til tænkning	13
2. del: Konsiderationer	
• Socio- eller sort filosofi	134
• Befolkningsetik	167
• Kähler, om pottesmadringens kunst	260
3. del: Kulørbogen	
• En retrograd Kierkegaard	291
• Hvide næser	331
• Identitære afmystificeringer	363
Indeks	368

* Adskillige korte tekststykker er ikke listet hér.

De tanker som skyder op i os skal vi tage frem til undersøgelse og ikke sorgløst lade flyve igennem vort hoved. (Sokrates)

*Ingen tanke må passere inkognito – skriften indfanger tankerne.
(W. Benjamin)*

Alle genrer er tilladte, kun ikke den kedelige. (Voltaire, 1738)

The missing lingo

En tanke har fulgt mig siden jeg arvede et eksemplar af Turgenjevs *Sønner og fædre* (1862) fra min farfar, tilbage i min gymnasietid: replikken, at ”hvis Gud er død, så er alt tilladt”. Hos Nietzsche var det kun de seje, der kunne takle vilkåret (at Gud er død) og skabe ”mening” der til – egentlig en kantianisme – og ellers forbliver mennesket blot the missing link, på et stadie i forlængelse af aberne, mellem abe og forstandsmenneske, som Konrad Lorenz udlagde det. (Spørgsmålet bliver dog, om ikke aber også har moralske retfærdighedsfølelser). I Lacans mund: Hvis Gud er død, så er intet tilladt (for så er det uden substans, der er ingen gudelig baggrund). Og dog: Næ, hvis en gud eksisterer, der opsætter mulighed for at vælge, så er det en uetisk gud – så hvis en gud eksisterer, så er alt tilladt – al religion er pervers.

Hos Lacan bør udsagnet måske oversættes til: at hvis guden ikke eksisterer, så er alt forbudt; for indsættes i stedet, at uden en gud, da er *intet* tilladt, da bliver nihilismen netop tilladt. (3. april 2003).

Hos Eirik Newt hedder det, at mennesker blot er forbirejsende rumvæseners affald. (EN: Fremtiden. [1999]. Gyldendal, 2003: 266). – Er dét Darwins missing link? – Kvaksalver eller klapsalver?

2010. Nytårstaler: – Nytårstavshed, tak

Harpokrates afbildes med fingeren på munden = tysse. Her er en ægyptisk aflægger, solguden Horos, som ifølge en græsk-romersk misforståelse var tavshedens gud. At tysse, er derimod en opfordring til at kysse, og det med efterfingeren foran munden: sut på den.

Støjbelastning anses for at være den næsthøypigste årsag til hjerteinfarkt. For filosofiske øren er støjen = antiordskrat. Støjen er lig *metahad* og *-hævn*. Ideelt for larmende stilarter, derfor burde stillærer erstattes med stillelærer. Komponisten Per Nørgaard, har en lydhør betænkning i Brøndums Danske lov: 1) Larm er nabo til døden. 2) Larm bestemmes som overdøvelse af egne livsudtryk og tanker. §1. Loven tilsigter at beskytte egne tanker og livsudtryk imod voldeligt påført støj af enhver art. (P. Nørgaard: BDL, 2000: 81).

Denne lov vil dog være umulig at indføre i ethvert bysamfund. Hertil kommer måske andre tiltag: Serres taler i *Naturpagten* (46) om ”sensorielt affald” = lyd- og billedforurening, for eksempel muzak. Serres henviser til at noise er afledt af nausea, søsyge, kvalme. Af latin: vand gisper, bruser, klukker. På fransk har vi endvidere ’noiseuse’, intrigemagerske. På ældre fransk: spektakel, disput, oprindelig altså tumult og raseri – på engelsk beholdes støjen ...

Jeg tilføjer: ligesom at man i England overtager den romerske positivisme (fokus på praksis og erfaring).

Indledningsvis omtaler Serres tillige søsyge fra hørelsen. (21). Et sted i Adlerskriftet refererer Kierkegaard søsyge (og endelig døden) fra øjnene. Ingen ro for blikket. (SK: Nutidens religiøse forvirring). Henvises der her til Napoleons tropper i Rusland eller et 'Fruentimmerspektakel' og dets (u)væsen?

I skriftet *Genese* foreslår Serres til gengæld, at: "Baggrundsstøjen er måske værens grund" (35 f.). Den udeblevne bevisførelse og klassiske absurditetsreduktion (tilbageførsel), larmer uophørligt i den sammenhæng. Der findes ingen døve, fortsætter Serres (97), intropatisk støj perciperes uophørligt, kroppen udsender den. I virkelighedens fysiske rum gives der intet rum uden støj, ingen støj uden rum. Spørgsmålet der rejser sig er om ikke også nøgenhed larmer. Serres fortsætter ud ad en biogenetisk ophavstangent:

"Grækerne opfandt det abstrakte, fordi de først havde den dristighed at klæde deres guder af. (...) Gymnastiklæreren er balletmester, han er gudernes, det abstraktes dirigent, (...) grækerne opfandt tallet og geometrien" pga. ideen om nøgenhed. (74).

Det er imidlertid kun statuer, der er tavse, i virkeligheden afbilder statuer larm, hvorfor at de i ældre tid tillige var behængt med støjredskaber: klokker, farver, raslende religiøse relikter: kopper, lysestager og kranse m.v.

Hvis stilhed er guld, hvad er det grå guld så? På sine ældre dage var den grå-nede Heideggers stemme som lyden af en afskallet gnalling, en pipfugl, der ikke får meningen ud rent, det svinger imellem en fistel-falset = testosteronløst. (Impotent tænkt og udtalt?). Det fortælles om Kierkegaard at han skulle have haft en lignende spinkel stemme. Fænomenet er ofte den sublimerende munks lod, viser moderne forskning.¹

Det har til gengæld været en gammel mand, der har indtalt de adskillige optagelser, der resterer fra Heideggers ældede og spinkle tungebånd.

Der har også været andre bud på oprindelserne. Buskmændene og (duskkvinder) om musikkens oprindelse: Kan I ikke høre at stjernerne synger? Musikophavet kan også tillægges vindens sus i trækroner, dyrebøl, at brøle, hyle osv. Spørgsmål resterer: hvad er "støjens" væsen, hvad er musik og afgiver boliger musik? Det velkendte udsagn: *Arkitektur er stivnet musik*², må også føres tilbage til oldtiden, Simonides fra Keos, ifølge Plutark. Her er det naturligvis ikke blot gjort med antikkens græske ideal (og efteraberer Paulus'): kvindens største dyd: tavshed.

¹ Se kilder i min *Maxima amoralia*.

² I nogle versioner 'frossen musik'. I det mindste er sne stille når den falder. Hagl derimod ...

Man bliver syg af støj, det giver hjertekarproblemer.³ Vi må hellere tage ét minuts tavshed. Det har man 'råd' til – men hvorfor kun 1. minut, og hvorfor kun i forbindelse med død? Hvad med den >tabte tavshed<? Således spurgte Max Picard i 1940'erne, da alt druknede i radioskrat = støjpesten. (Die Welt des Schweigens, 1948). Radioens ordskrat og snakkeras bliver til snakkerat og snakke-ret. Picard fortsætter: "radioen opdrager mennesket til ikke mere at lytte til ordet", radiobrølet dynger ord i hobetal, der afkræver svar og stiltingtagen, men som aldrig venter på svar, 'nye ordmasser er allerede på vej. (..) men bag al denne larm står fjenden gemt: Tavsheden." (I den første danske Picardudgave, Flugten, Hasselbalchs "Køkkenbibliotek", 1963: 37 f.).

Jo længere bagud du kan se, desto længere forud vil du kunne se (Churchill). Så det gælder om at være bagud.

Sokrates gad ikke forlade byen for træerne og fuglenes skyld, dem kunne han ikke lære noget af hævdede han. (Jf. Faidros). Spørgsmålet er om han kunne se 'naturen' for sværmen af mennesker – og hvad var moderne tids grænse-sætter, Kant, egentlig i stand til at se: Han skal have været blind på det ene øje i tre år uden at have bemærket det. I J.G. Walchs *Philosophisches Lexicon* (3. udg. 1740), refereres at filosoffer tidligere yndede at filosofere i skove. 'Wald-Weisheit' blev med Hegel o.a. til 'Welt-Weisheit', så var man tilbage ved Platon og førsokratikerne igen. Hvad blev der nu af træer og deres rodnet? I Gosvigs rolige udgivelse *Fragmenter af nætter og dage* (Samleren, 1996), falder udsagnet: "Hvem tør vel [i dag] tale for at bevare en skov frem for at foretage en hjerteoperation? Det er for længe siden, menneskets kamp for at sikre sig en >menneskelig< tilværelse er blevet til en kamp mod mennesket."⁴ Tja, tekststykkets figuranter i det følgende ville prompte række pegefingrene

³ Ganske vist offentliggjorde Zara Stokholm fra Arbejdsmedicinsk Klinik, Aarhus Universitet, en ph.d.-afhandling i 2014, hvor hun i en undersøgelse, der angiveligt inddrager det største personantal, der hidtil er blevet inddraget igennem en tiårig periode i forbindelse med arbejdsrelateret støj, og som når positive effekter. Konklusionen lyder at der ikke kan ses nogen sammenhæng imellem arbejdsstøj og hjertekarsygdomme. Hun har dog ikke undersøgt om personerne anvendte høreværn eller ej, hvorved resultatet bliver tæt på ubrugeligt og en ommer. Af hendes konklusion vil der under alle omstændigheder ikke kunne udledes, at støj ikke udløser hjertekarsygdomme. Find de, der også er belastet af støj i fritiden, så finder man sygdommen – eller problemformuleringen til det undersøgelsen afgjort også burde have inddraget. – Det må da være ren Hej Matematiksk: i snit ligger 2/3 af livet (for arbejdsstyrken), uden for arbejdspladsen.

⁴ Stammer fra SGO: Hvorfor ingen gør noget ved det. I: Debat Teologisk Fakultet, AU, 26. årg., nr. 1, januar 1995: 103.

i vejret⁵.

Narrens eller naturens historie:

Indledende eksempler på naturtænkning – lad os i det følgende kalde det naturlige tænkning:

Teologen Laurids Smith udkaster i *Forsøg til en fuldstændig Lærebygning om Dyrenes Natur og Bestemmelse og Menneskets Pligter mod Dyrene* (1789, 1800, 2. udg.), følgende spørgsmål: Har dyr ikke viden om rettigheder (og pligter)? De føler når de mishandles eller modarbejdes. – Det kan hævdes at dyr ikke har kendskab hertil og derfor ikke har rettigheder over for mennesker, og mennesker derfor ingen pligt over for dyr. I så fald har voksne heller ikke pligter over for fostre, børn og åndssvage/hjerneskedede m.fl. – Kuhse og Singer melder sig på bane i bevidstheden. Endog Bohr: 'fordi det endnu ikke har lært brugen af begreber, kan et nyfødt barn strengt taget næppe regnes for et menneskeligt væsen'. (Bohr: *Nature* 143: 268, 1939). Mange forløbere, fx Swift, 1729: befolkningsbegrænsning: spis spædbørn. Herunder Carl Schmitt, hos hvem det hedder, at med ethvert nyfødt barn, fødes også en ny verden, og tilføjer: "Åh herre Gud, så er enhver nyfødt også en aggressor!" Derfor havde spædbarnsdræberen Herodes ret, da han organiserede freden. (Schmitt, 1951). Andetsteds citeres Proudhon: Den der siger menneskehed, vil bedrage. Det er kun indbildte galninge og andre syge, der taler på "menneskehedens vegne". I nyere tid hedder det: Enhver der siger globalisering, vil bedrage (Josef Isensee). Heraf må følge, at enhver, der siger 'god', 'godt', 'bedst' osv, også vil bedrage, som allerede Platons Sokrates påviste, og dog alligevel i sine dialoger (manipulativt) g(l)emte til slut.

Med Henri Laborits rotteeksperimenter kan tilføjes, at mennesker agerer som dyr, rotter: stress gør aggressiv, belønning og modgang ansporer – i mange tilfælde (de fleste, ifølge Laborith) kan mennesket ikke kontrollere deres følelsesmæssige reaktioner. Intellektuelle eller følelsesmæssigt baserede valg er dermed ubevidste reflekser, så hvornår lige netop beskyttelse af særlige rettigheder til mennesket?

Hos dybdeøkologerne (jf. Aldo Leopold, 1940'erne, 'Jordens etik', Arne Næss' 'The Deep Ecological Movement', og George Sessions), meldes det, at den menneskelige kulturs og dets livs udfoldelse er foreneligt med en formindskelse af befolkningernes antal. En sådan forudsættes for det ikkemen-

⁵ Jeg kunne tilføje: tjo til dels, læs *Liebhaberloven*. Ofte skulle man tro at træer – læs skove og ældre kulturtræer – var mere værd end (nogle) mennesker. For eksempel oplysningstidens frihedstræer.

neskelige livs udfoldelse. Desuden bør en bevidstgørelse af forskellen på at leve big eller great radikaliseres – livets kvalitet som en værdi i sig selv frem for nødvendigvis højere levestandard. Det ideelle antal mennesker ift. de ikkemenneskelige væseners behov = 100 millioner mennesker ifølge Næss, anslået til 500 mio. mennesker hos James Lovelock. Jean Brière (tidligere De Grønne, Frankrig) slutter på: stands kilden til overproduktion af børn i Den Tredje Verden. Jean Fréchaut (tidligere De Grønne): en regering på verdensplan til undertrykkelse af befolkningerne med henblik på reduktion af alle former for forurening samt ændre ønsker og adfærd vha. manipulation. (Refereret hos Luc Ferry, 122, K. Meyer-Abisch: Wege zum Frieden mit der Natur. Mch. 1984). William Aiken fortsætter (i Tom Regan (red.): Earth-bound, 1984): ”En høj dødelighed blandt mennesker ville være en fordel. Det er vores pligt at fremprovokere den. Det er vores arts forpligtelse over for miljøet, at eliminere 90 % af vores effektive styrke.”

Her er ikke tale om ”marginalt delirium” eller en ”sindsforvirret persons isolerede tanker” forsikrer Ferry om. (122 og 123, note 53).

Dybdeøkologer ønsker at ophæve menneskerettighederne af 1789, der indsatte menneskene som overherre og hvis funktion har været at underlægge sig verden igennem teknologisk udvikling – egentlig funktionalisme. Derfor må man ty til vold if. Greenpeace (leder, april 1979) (refereret hos Ferry, 122).

Instrumentaliseringen af naturen (herunder menneskene selv, der ligeledes er henrundet af naturen) indtræffer samtidig med det naturvidenskabelige genembrud omkring rationalismens tid: her glemmes at fysis, det fysiske er afledt af ’phuo’, at vokse, fødes, heraf substantivet ’phusis’, der siden vulgariseres til fysik. Oprindeligt blev fysis identificeret med ukontrollerbar natur, i oldtiden bl.a. anvendt som forsvar for incest og adoption. Fysis modstillede nomos (loven), teser samt tekne. Siden udviklede det sig til definerede / antagende naturlove (aksiomer) for til slut fejlagtigt helt at blive identificeret: fysikken = data, naturlove, teknik og teknologi. – Fortællingen om en klodderagtig degenerationshistorie.

Etymologien genintroduceres i 1940’ernes Tyskland i Walther Schoenichens *Naturbeskyttelsen som folkelig* [völkisch] og *international kulturel opgave* (1942). Tankerne om natur- og dyrebekyttelse samt ”livsrum”, er på spil i Det Tredje Rige, som flere indvender imod dybdeøkologien – men hvilken politik overlapper ikke de nævnte implikationer (om livsudfoldelse o. lign.) i dag? Oprindelsen ligger altså langt før og involverer aldrig nødvendigvis den misforståede racelære om renhed hos nationalsocialisterne. – Evolu-